

Reisverslag "Oost"-Duitsland

2022

Duitsland heeft een oppervlakte van 357.121 km².

Er zijn ongeveer 83 miljoen inwoners (2021) bevolkingsdichtheid 223 inw./km².

Duitsland, fietsen door de resten van het "Oostblok".

Mijn totale afstand gefietst tijdens deze reis door Duitsland is 1.818 kilometer, met een totaal van 5.711 hoogtemeter.

Fietsreis 2022 ~ DUITSLAND

DE VOORBEREIDING

Dit deel van Duitsland stond op mijn planning, samen met vele andere, om te fietsen dichterbij huis 'als ik ouder word, zeg maar als gepensioneerde'. Maar net zoals bij mijn vorige reizen in Portugal, Vlaanderen en de Ardennen, heb ik door de "Corona Pandemie" nog eens mijn planning moeten aanpassen en mijn geplande reizen doorschuiven naar later. Want zoals ik door Israël en Jordanië wou fietsen, wat theoretisch wel mogelijk was, maar met 7-maal een PCR-test en telkens ik een landsgrens oversteek in quarantaine, dat is dus 3-maal 24 uren in een hotelkamer blijven, dan lijkt me dit toch niet meer gezellig reizen.

Hierdoor heb ik voor de derde keer mijn vliegticket van Brussels Airlines kunnen verplaatsen naar een andere bestemming zonder bijkomende kosten. Dit keer dus opnieuw binnen Europa, gezien er dan veel minder administratieve rompslomp komt bij kijken. Voor Duitsland volstaat het een certificaat voor te leggen met voldoende vaccinaties, waarbij de laatste inenting niet meer dan 6 maand oud mag zijn (en ja, mijn boosterprik zal ik dan net iets minder dan 5 maanden voor mijn vertrek gekregen hebben).

Met als gevolg, dat ik nu in allerijl een nieuwe reisvoorbereiding moet starten. Gelukkig wel door een Europees land, en dit gaat dan al heel wat vlugger met minder stresserende en onbekende elementen.

Toch nog even de geschiedenis bestuderen, met onder andere de opbouw en de afbraak van het "IJZEREN GORDIJN", ..., afschuwelijk waar men destijds toe in staat was. Onmenselijk ook als je beseft dat men hiermee een hele bevolking mee moest verhinderen om de vrije wereld te betreden, maar in het gareel van het communisme te lopen. En nu toevallig of niet, maar met Vladimir Poetin lijkt zich deze geschiedenis te willen herhalen, ongelooflijk hoe achterlijk (neen hoe machtszuchtig en zelf verheerlijkend) kan een staatshoofd in deze moderne tijden nog zijn.

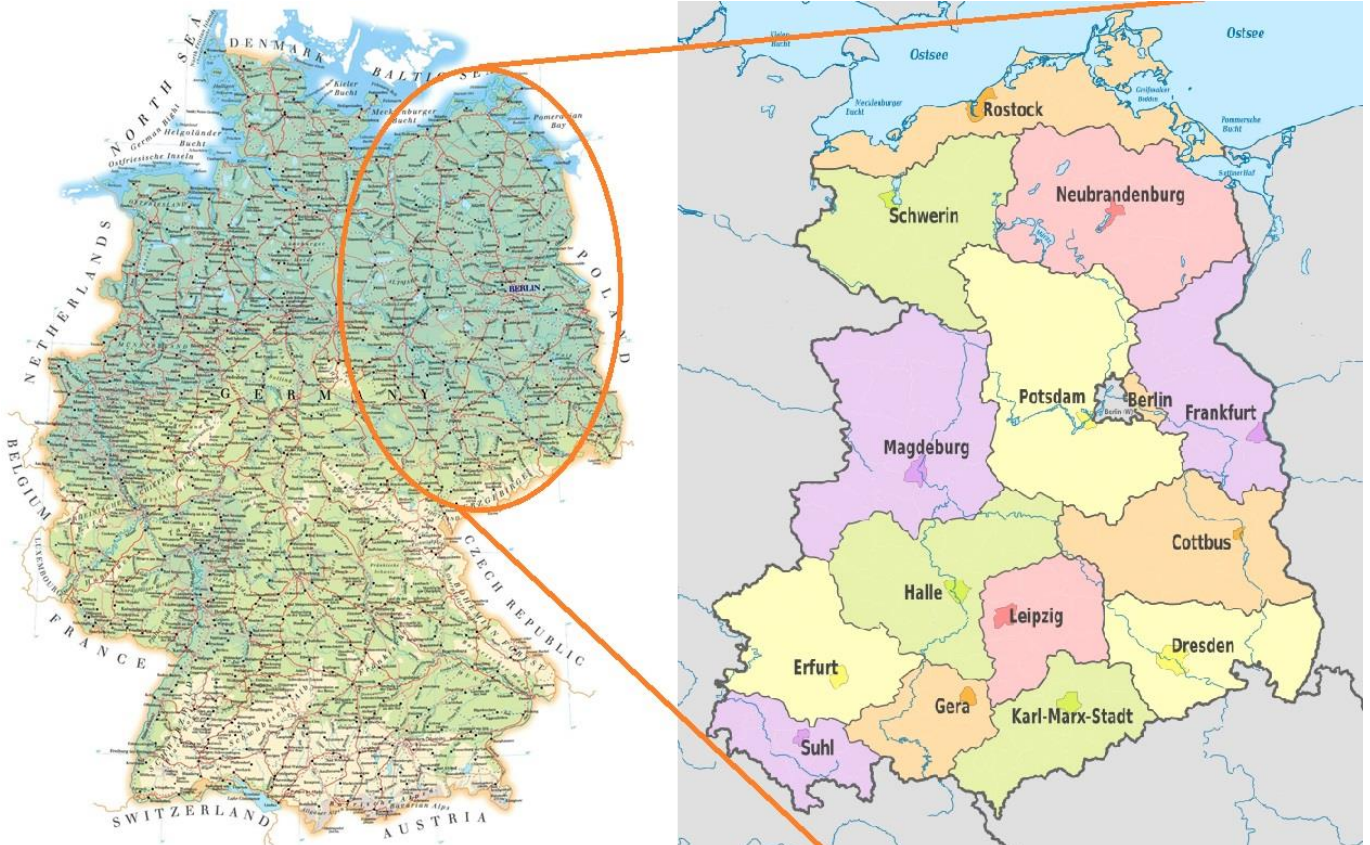
Gelukkig zijn er nu in dit deel van Duitsland een hele serie historische steden die hun achterstand ingehaald hebben en ondertussen in hun oude glorie hersteld (met dank aan de 'Solidariteitsbelasting voor de hereniging', jarenlang door de Duitse bevolking betaald).

De stad Berlijn ontdekken stond al lang op mijn verlanglijstje, maar het leek me toch ideaal om er een fietsreis aan te koppelen en er de ruime omgeving ook bij te nemen. Als ik de namen van vele "Oost-Duitse" steden zie en er dan hun geschiedenis bij neem, staat me hier toch wel een boeiende reis te wachten. Enkele namen die mijn fietsroute bepalen: Berlijn, Dresden, Leipzig, Lübeck, ... en ik hierdoor toch meer dan 1.600 km voor de boeg heb.

Wanneer ik de laatste nieuwsberichten hoor, word ik nog eens geconfronteerd met een vreselijke waarheid, de oorlog in Oekraïne, en dit geeft me nog een extra "historische" dimensie als ik door het vroegere "Oostblok" fiets. Terug naar de toestanden van toen er een "muur of ijzeren gordijn" was tussen Oost en West. Hoe erg kan het dus geweest zijn dat er een muur nodig was om een deel van de "valse" wereld af te scheiden van de "echte" wereld en velen hiermee een groot deel van het ware leven te ontnemen.

Ik hoop nu vooral dat men het wezen Poetin (ik noem het bewust geen mens meer) kan uitschakelen vóór hij onverantwoorde dingen doet, zoals zijn kernwapens inschakelen (want ik besef maar al te goed dat een in het nauw gedreven dier tot alles in staat is, alle middelen zijn goed om er zelf nog levend uit te komen ... zelfs een massa doden om zichzelf te kunnen verheerlijken is dan toch niet zo erg).

Neen, speciale inentingen had ik nu niet nodig om door Duitsland te fietsen, toch heb ik de gratis jodiumtabletten afgehaald bij mijn apotheek ... om "je weet maar nooit" ... zo dicht bij de grens van Poetins luchtkastelen. Echter een inenting tegen "agressieve Russen" of tegen "de holocaust ontkennen" heb ik nog niet op de markt gevonden.

Gezien ik tijdens elke fietsreis zowat alle "sociale media" ban (en zelfs mijn smartphone blijft thuis ... trouwens deze is nog nooit mijn huis uit geweest ... want onafhankelijk zijn eindigt bij het verslavend afhankelijk zijn van dit toestel). Elk zijn goesting, maar voor mij is reizen nog altijd me vrijmaken van het dagdagelijkse, even een paar weken ongebonden zijn (wat een luxe is die de jonge generaties zelfs niet meer begrijpen ... verre van toepassen).

Daardoor ben ik toch even van de wereld afgesloten en kan ik ten volle van de reis genieten, net zoals bij al mijn vorige reizen, hoe erg het er ook moge aan toegaan voor een ander deel van de wereld (en hiermee denk ik niet alleen aan "de zinloze" oorlog door de Russen in Oekraïne, maar ook bij het leven met "het extremisme" van de Moslims in Afghanistan en zelfs bij de gevolgen van droogte door "de klimaatwijziging" in sommige Afrikaanse landen of de Amerikaanse schietpartijen dank zij de vele dollars van de wapenlobby aan de Republikeinen).

Hier word ik toch tijdelijk niet mee geconfronteerd doordat de reis, het fietsen, weg zijn van de harde actualiteit, het intens beleven en zalig genieten nu helemaal op het voorplan komen.

HET REISVERSLAG

Mijn totale route is zowat een "ronde van Oost-Duitsland" geworden met 1.818 kilometer op de teller : van Dresden in het zuiden tot Rostock in het noorden, van Görlitz in het Oosten tot Salzwedel in het westen.

En inderdaad ook een aantal minder gekende steden waar ik overnacht heb, maar die me toch wel verrast hebben en zeer de moeite waren, zoals Bautzen, Torgau, Lauenburg en Schwerin.

Deze steden hebben allemaal een historisch centrum dat min of meer gespaard gebleven was van de vernielingen in de tweede wereldoorlog. Hierdoor zijn dikwijls de straatjes vrij steil, maar ook wel eens met kasseien die bijna niet te befietsen zijn, daarenboven ook nog verkeersluw met een groot deel zelfs verkeersvrij.

Ze hebben telkens ook veel oude gebouwen met mooie gevels en natuurlijk ook een "Schloss" (trouwens ook nog in veel andere steden waar ik passeerde zag ik een kasteel, een paleis, een burcht of een klooster).

Een opvallend verschil tussen het zuiden en het noorden is de bouwstijl van de huizen. In het zuiden zijn deze allemaal bepleisterd en geschilderd, zowat alle kleuren van de regenboog heb ik er gezien. In het noorden komen dan meer de huizen met vakwerk voor, meestal de oude gebouwen, meestal een rechte structuur maar soms ook wel met kromme balken.

Tussen de verschillende steden kom ik regelmatig door kleine tot heel kleine dorpjes, waarbij deze laatste dan blijkbaar aan het leeglopen zijn. Landbouwgewassen komen daar in grote oppervlakten voor, maar op hoger gelegen vlakten fiets ik nogal dikwijls door een woud of grote dennenbossen.

Voor een Vlaming, en dat geldt zeker wel voor mij als levensgenieter is de lokale keuken ontdekken ook altijd een uitdaging. Echt hoogstaand kan je de Duitse kookkunsten nu niet noemen, maar naast het varkensvlees kan je hier niet kijken: een Duits restaurant zonder Schnitzel (soms wel in veel varianten en meerdere formaten tot zelfs XXL) krijgt daar weinig volk over de vloer, een Schweinehaxe (meestal met Sauerkraut en Senf) staat dan ook wel in veel restaurants op de kaart. Meestal krijg je daar nog een lekker gemengd slaatje bij, maar vooral hun Bratkartofflen zijn telkens een topper.

Een ervaring die ik tijdens mijn buitenlandse opdrachten voor mijn job al ondervonden had is dat hier veel eten, vooral dan veel vlees, belangrijk is. Dus me beperken tot een soep en een hoofdgericht of een voor- en een hoofdgerecht is de regel en zelfs al veel, maar gezien ik overdag tijdens het fietsen heel weinig eet en na telkens een flinke fietsrit kon ik dit wel verteren.

Trouwens vlug kunnen eten is ook een terugkerend fenomeen. Dus let op, als je een voorgerecht, soep en hoofdgericht bestelt krijg je dikwijls alle drie de gangen tegelijkertijd voorgeschoteld. Dit los ik telkens op door eerst een drankje en mijn voorgerecht of soep te bestellen en op de

vraag wat ik als hoofdgerecht dan wil, krijgen ze het antwoord dat ik nog eens de kaart verder wil bekijken. Als mijn voorgerecht of soep opgediend wordt bestel ik dan ook meteen mijn hoofdgerecht, en zo komen ze nooit meer samen op tafel.

Nu moet ik wel toegeven dat ik tijdens deze reis wel een uitzondering gemaakt heb op mijn eigen regel om zoveel mogelijk de lokale kost te eten. In alle steden vind je veel meer buitenlandse restaurants dan deze met Duitse keuken. Dikwijls één of een paar straten met exotische namen, zowel Aziatisch, Afrikaans, Zuid-Amerikaans als deze uit zowat alle landen van het zuiden van Europa.

Hier heb ik dan voor het eerst Vietnamees gegeten en ook een Georgisch restaurant bezocht, in beide gevallen een typisch en heel lekker avondmaal gehad. Mijn Vietnamees avondmaal deed me toen al vol verlangen uitkijken naar de volgende geplande fietsreis door Cambodja, Vietnam en Laos. En met mijn Georgisch avondmaal kreeg ik zin om ook dat land eens van dichterbij te bestuderen om te zien als een fietsreis daar haalbaar is. En ja, verder ook nog wel eens Italiaans, Tunesisch, Grieks, Chinees en Pools op mijn bord.

Op heel veel plaatsen wordt je nog wel eens herinnerd aan de tijd van het communisme, herdenkingsplaten, standbeelden en slogans (nicht mehr Krieg) maar Poetin heeft het blijkbaar niet zo begrepen.

Op een bepaald moment fiets ook over de grens waar destijds de "Mauer" stond, met een groot bord waarop je ziet hoe Europa gescheiden was. Even verder passeer ik dan regelmatig een oude uitkijktoren die als souvenir blijven staan is. Zelfs nog een flink stuk "Ijzeren Gordijn" met de rollen prikkeldraad er bovenop, waar de meeste passanten toch even stil bij worden als je dat ziet.

In de hoofdstad Berlijn was die situatie nog veel erger, de stad was gewoon in twee gedeeld met een muur en een neutrale zone waar je gewoon werd neergeschoten als je in die zone kwam. Hier en daar zijn er nog een paar originele stukken muur bewaard in de straten, met zelfs een paar langere stukken die er als openluchtmuseum behouden worden. Ik bezocht er dan ook "Checkpoint Charlie" waar je een mooi beeld krijgt van de situatie tot in het jaar 1989, de val van de muur.

Toen kon men voor het eerst sinds jaren terug door de Brandenburger Tor wandelen, want deze was al die tijd door de muur geblokkeerd. Terwijl de Potsdammer Platz volledig herbouwd werd met hyper moderne gebouwen. Dit plein was destijds volledig platgebombardeerd om er de muur dwars doorheen te bouwen.

Soms hoor je nog wel eens een ouder iemand klagen dat het vroeger beter was (er moest toen bijvoorbeeld niet betaald worden voor doktersbezoek of hospitaal) maar de jongere mensen zien het wel anders en leven nu in een vrije democratische wereld. Bij de 50-plussers hoor je hen wel dikwijls spreken van vóór "de Wende" en na "de Wende", dit is dan ook de generatie die de verandering heeft opgebouwd en van ellende naar welvaart geëvolueerd is.

Het is hier dus wel duidelijk dat reizen door Duitsland niet te vergelijken is met reizen door een land rond de Middellandse Zee. Bij een mediterrane reis kan je niet echt naast het strand en de zee kijken, zuiderse keuken die toch wel flink afwijkt van de onze, en de warmte natuurlijk.

Terwijl hier bij mijn Duitse reis het heel belangrijk is van toch iets over de geschiedenis van dit deel van het land te kennen, het is hoofdzakelijk een reis terug in de tijd, met historische en culturele elementen.

Met wat me deze reis nu bijgebracht heeft : mijn "dubbel gevoel" werd nog maar eens bevestigd, er is maar één wereld, en toch ervaar ik er twee ... een wereld zoals het hoort (mogelijks goed) en een wereld zoals het is (bijna slecht) ...

Want de wereld die ik zie op reis : zo mooi.

Doch de wereld waarin we leven : zo triest.

www.guidodevliegheer.be
